

Til § 21

Justitsministeren nedsætter efter § 21 et dyreværnsråd. Rådet skal kunne rådgive justitsministeren i mere generelle spørgsmål vedrørende dyreværn. Der tænkes herved på udarbejdelse af lovforslag og andre regler om dyreværn. Rådet kan herunder af egen drift stille forslag til justitsministeren om, at der ændres i såvel love som bekendtgørelser og cirkulærer.

Rådets arbejdsopgaver skal ses i sammenhæng med Det Veterinære Sundhedsråd, som har den veterinære ekspertise. Dyreværnsrådet skal være sagkyndigt inden for dyreværn. Om en sag skal forelægges sundhedsrådet eller dyreværnsrådet må afhænge af sagens karakter. Der vil undertiden være behov for at forelægge en sag for begge organer. På grund af dyreværnsrådets sammensætning bør det dog fortsat være sundhedsrådet, der høres i straffesager.

I stk. 2-4 omhandles rådets sammensætning og proceduren for udpegelsen af medlemmer. Det er en væsentlig forudsætning, at rådet er sammensat af en begrænset persongruppe, således at det kan træde sammen med kort varsel.

Det er efter stk. 3 justitsministeren, der udpeger rådets medlemmer. Efter bestemmelsen skal der være en ligelig repræsentation fra dyreværns- og landbrugsorganisationer. Det må bero på et skøn, hvilke foreninger justitsministeren skal anmode om at stille forslag om medlemmer. Forslag bør indhentes fra de største foreninger.

Da rådet skal vejlede justitsministeren på hele dyreværnsområdet og i mange forskelligeartede spørgsmål, er det væsentligt, at rådet sammensættes således, at dets medlemmer er personer med indsigt i de faglige discipliner, der har særlig betydning ved regelfastsættelse på dyreværnsområdet. Det drejer sig særlig om personer med indsigt i fysiologi, etologi, fodringslære, traditionel og intensivt husdyrbrug (omfattende produktionsdyrene kvæg, svin, heste, får, geder, hjorte, pelsdyr, fjerkræ osv.).

Til § 22

Er rådet ikke i besiddelse af den fornødne sagkundskab inden for et særligt område, kan det indhente udtalelser fra sagkyndige på dette område. I overensstemmelse med praksis i udvalg af denne karakter vil der være mulighed for ex officio at indkalde særlig sagkyndige til udvalgets møder.

Efter stk. 2 kan justitsministeren fastsætte de nærmere regler for rådets virksomhed i en forretningsorden.

Rådet afgiver en årlig beretning om sit arbejde, som offentliggøres af justitsministeren, jf. stk. 3.

Kapitel 6

*Straf m.v.**Til § 23*

§ 23 indeholder bestemmelserne om straf for overtrædelse af loven. Bestemmelsen svarer med få ændringer til § 18 i den gældende lov.

Efter stk. 2, nr. 1, straffes den, der overtræder en af de bestemmelser, der er nævnt i bestemmelsen. Straffen er bøde eller hæfte. Med samme straf straffes den, der tilsidesætter et vilkår for en tilladelse.

Er dyret blevet overanstrengt, vanrøgtet eller på anden måde uforsvarligt behandlet, er straffen bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år efter stk. 1. Er forholdet så graverende, at der er tale om mishandling, er straffen fængsel i indtil 1 år efter stk. 1, 3. pkt. Er der tale om gentagen mishandling, er straffen fængsel i op til 2 år.

Stk. 1, 2. pkt., er en ny bestemmelse, hvorefter tilsidesættelse af et pålæg efter § 18, stk. 1, medfører, at vedkommende kan straffes efter den strengere bestemmelse i stk. 1.

Efter stk. 3 straffes en dyrlæge med bøde, såfremt vedkommende tilsidesætter sin pligt til at anmelde overtrædelser af loven efter § 17, stk. 5 og stk. 6. Bestemmelsen svarer til § 18, stk. 3, i den gældende lov.

Efter stk. 4, der erstatter § 18, stk. 2, i den gældende lov, kan der i forskrifter udfærdiget i medfør af loven fastsættes straf af bøde eller hæfte for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Med hensyn til straffen for overtrædelse af forskrifter udfærdiget i medfør af den gældende lov henvises til § 27, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Stk. 5 er ny i forhold til den gældende lov. Bestemmelsen giver mulighed for at pålægge kollektivt bødeansvar.

Til § 24

Bestemmelsen i stk. 1 er en udvidelse af § 19, stk. 1, i den gældende lov om adgangen til at frakende en person retten til at beskæftige sig med dyr. Herefter vil ikke alene mishandling eller gentagent dyrplageri kunne begrunde, at en person fradømmes retten, men også en groft uforsvarlig behandling af dyr vil kunne medføre fradømmelse.

Som anført i afsnit 4.2.8. i betænkningen om dyreværn finder udvalget, at denne bestemmelse bør anvendes i langt videre omfang end hidtil. Er der således tale om, at en landmand har misrøgtet sine dyr, vil denne bestemmelse kunne anvendes således, at vedkommende fradømmes retten til at beskæftige sig med dyr, indtil han har overvundet de problemer, der er grunden til, at han misrøgter sine dyr.